

i należy go zatem interpretować w ten sposób, [że] przepisy krajowe zawarte w art. 5a dekretu z mocą ustawy nr 1 z dnia 24 stycznia 2012 r. (w brzmieniu zmienionym ustawą przekształcającą nr 27 z dnia 24 marca 2012 r.) – którym do art. 10 ustawy 287/1990 dodano ustępy 7b i 7c – naruszają prawo Unii w wyżej wymienionym zakresie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2019, L 11, s. 3.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd.

(Sprawa C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (przedstawiciele: A. von Bonin, Rechtsanwalt, O.W. Brouwer and A. Pliego Selie, advocaten)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, ITV plc

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo [i] dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych ⁽¹⁾ (zwanej dalej „sporną decyzją”);
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania zgodnie z wyrokiem Trybunału; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem, w tym kosztami poniesionymi przez uczestników mogących dołączyć do sprawy w charakterze interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą na jego poparcie pięć zarzutów:

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, ponieważ przeinaczył prawo krajowe i pominął materiał dowodowy dotyczący określenia jako systemu stanowiącego ramy odniesienia przepisów składających się na brytyjski system podatkowy dotyczący CFC (controlled foreign companies – kontrolowanych spółek zagranicznych), zawartych w rozdziale 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (brytyjskiej ustawy podatkowej z 2010 r. ustanawiającej przepisy międzynarodowe i inne, zwanej dalej „TIOPA”), nie zaś – brytyjskiego systemu opodatkowania spółek, którego te przepisy stanowią integralną część.

Po drugie, nawet przy założeniu, że systemem stanowiącym ramy odniesienia są przepisy brytyjskie dotyczące CFC, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy określaniu celu tego systemu stanowiącego ramy odniesienia i, w konsekwencji, popełnił błąd, przyjmując, że uregulowania zawarte w rozdziale 5 przepisów brytyjskich dotyczących CFC określają „normalne” opodatkowanie zysków finansowych nieprzeznaczonych do obrotu, efektem czego przewidziane w rozdziale 9 części 9A TIOPA „zwolnienie podatkowe dla finansowania grup” przysparza „korzyści”.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo w zakresie dotyczącym stwierdzenia selektywnej korzyści. W szczególności Sąd dopuścił się tego naruszenia prawa błędnie stwierdzając, że podmioty gospodarcze, które mogły skorzystać ze „zwolnienia podatkowego dla finansowania grup” przewidzianego w rozdziale 9 części 9A TIOPA, znajdowały się w sytuacji prawnej i faktycznej porównywalnej z sytuacją przedsiębiorstw, które nie były objęte tym zwolnieniem.

Po czwarte, Sąd naruszył art. 263 TFUE i art. 296 TFUE, ponieważ nie ustosunkował się do podniesionych przed nim zarzutów i uchybił ciążącemu na nim obowiązкови uzasadnienia, zastępując uzasadnienie zawarte przez Komisję w spornej decyzji własnym uzasadnieniem.

Po piąte, Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że „zwolnienie podatkowe dla finansowania grup” przewidziane w rozdziale 9 części 9A TIOPA nie jest uzasadnione charakterem lub ogólną strukturą systemu stanowiącego ramy odniesienia.

(¹) Dz.U. 2019 L 216, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – Verein für Konsumenteninformation gegen Sofatutor GmbH

(Sprawa C-565/22)

(2022/C 441/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für Konsumenteninformation

Druga strona postępowania: Sofatutor GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 9 ust. 1 dyrektywy 2011/83 (¹) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku „automatycznego przedłużenia” [art. 6 ust. 1 lit. o) dyrektywy] umowy zawartej na odległość konsumentowi przysługuje ponownie prawo do odstąpienia od umowy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, S. 64).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-531/16, Dumitrescu i Schwarz/Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez Vasile'a Dumitrescu, Guida Schwarza

(Sprawa C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz (przedstawiciele: L. Levi, J.-N. Louis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-531/16, Dumitrescu i Schwarz/Komisja;